

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk I

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk I

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk I

a. Eerste letter en eerste woord van de thora

Omdat God zelf als de Alenige aan al het scheppen voorafgaat is de tweede alfabetletter B (ב) de eerste letter van het eerste thora hoofdstuk. De eerste letter van het alfabet = aleph (א) symboliseert daarom de existentie Gods zelf:

het beeldteken van de aleph (=> app) is het "rund", als het hebreeuwse woord *eleph* o.a. "rund" betekent. Bij veel volkeren was het rund symbool voor de leider van het volk en zo ook:

פָּר	- phar	rund
פָּרעה	- pharo	Pharao

א ל ה - aleph **111** (1e boek van Mozes **1:1**)

80 30 1

Zij is *de goddelijke initiaal*. Getalwaarde van deze eerste letter is 1 en haar naam *aleph* (אֵלֶף) heeft de volwaarde **111** (80 + 30 + 1):

- 1 - (1) **de Enige** buiten wie niets is
- 1 - (10) **de schepper** door wiens hand *jod* of *jad* = 10 alles werd geschapen en met welke letter *jod* (י) = 10 met het beeldteken "hand" (=> app) de goddelijke naam aanvangt.
- 1 - (100) de eindeloze **veelheid** = 100 komt voort uit de eenheid Gods = 1 en uit de hand Gods = 10 en blijft de eenheid Gods vormen
- אֵלֶף - (1000) de **alomvattendheid** *eleph* = duizend. De naam *aleph* (אֵלֶף) betekent als *eleph* uitgesproken "duizend". Als *eleph* vergroot aldus de aleph de rij 1, 10, 100 met het getal 1000, welke getal in de thora bijna altijd voor iets alomvattends staat

De computer rekt met een getallenrij van slechts de twee cijfers *nul* en *één*, anders dan het decimale rekensysteem met tien cijfers rekt. Bits namelijk als de eenheid van het binaire systeem kunnen of aan = 1 of uit = 0 zijn en daarmee volgt de computer noodzakerlijkerwijs het fundamentele optelsysteem van "één plus één is twee" *tot in het oneindige*. De aleph van de initiaal Gods maakt aldus duidelijk dat alles uit de één van de eenheid Gods voortkomt, waar de eerste letter de getalwaarde 1 en haar naam *aleph* de getalwaarde 111 en de betekenis 1000 heeft:

1111... als voortkomend uit de **1**

Eerste letter van de thora is aldus de B (ב) met de naam *beth* en de getalwaarde 2 en het symbool "huis" (=> 1e app) evenals haar naam *beth* "huis" betekent:

- א - (aleph) de **existentie Gods** als verborgen voor de eerste letter van de thora aanwezig zijnde
- ב - (beth) de schepping als **huis Gods** voor alle schepsels en al het geschapene. In de eerste letter van de thora is derhalve reeds de gehele schepping samengevat

Tezamen vormen deze twee letters het woord:

אב - (av) vader

- overeenkomstig dat God zelf (א) en zijn schepping (ב) de bron van al het zijnde zijn:

en derhalve dit "vaderschap" niet in "mannelijke zin" als naar de realiteit van mensen opgevat moet worden. Want de mens werd naar het beeld en de gelijkenis Gods *mannelijk en vrouwelijk* geschapen (Gen 1:27 => onder) en "vader" betekent hier derhalve "oorsprong van al het bestaande"

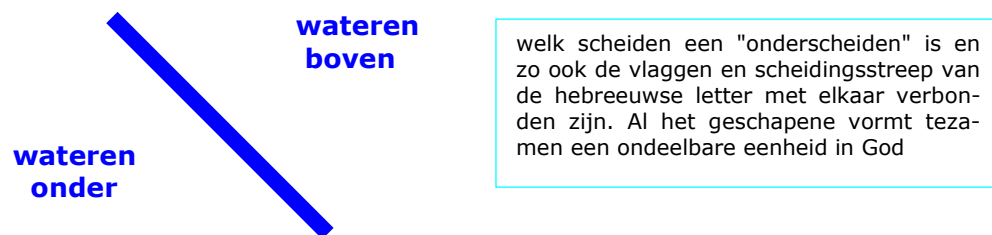
Ook wanneer het hebreeuwse kwadraatschrift misschien eerst later dan de thora ontstond:

men neemt aan dat +/- 400 v.o.j. de moderne hebreeuwse vierkante tekens ontstonden

- getuigt de vorm van menige letter van hogere inspiratie. Zo bestaat die eerste letter en goddelijke initiaal *aleph* uit twee oercellen en een scheiding tussen dezen:

- wat doet denken aan de 2e scheppingsdag. Want op deze scheidde God de wateren boven het uitspansel van de wateren onder het uitspansel:

- en die scheiding vormt weer de sleutel tot verder inzicht in de indeling van de scheppingsdagen. Want met de "wateren boven het uitspansel" wordt de geestelijke tijd = de eeuwigheid en met de "wateren onder het uitspansel" wordt de materiële tijd weergegeven zoals wij die kennen:

water is in de thora het symbool van tijd en niet van geest als menige geloofsgemeenschap leert. Zo zweefde de geest Gods niet over de eigen geest als "zij over de wateren zweefde" (Gen 1:2) maar overzag zij alle tijden. Waterstof is de basis van alle materie en onder andere de volgende hebreeuwse woorden geven weer dat tijd een deel van de materie is:

מים - (majim) wateren

ימים - (jamim) dagen

- als sinds Einstein men weet.

Waar vervolgens op de 5e dag over de waterdieren en de vogels der hemelen gesproken wordt en dat aan de scheiding der wateren op de 2e dag doet denken en waar op de 4e dag het licht geschapen wordt en dat aan het licht van de 1e scheppingsdag doet denken en waar op de 6e dag alle levende wezens (=> onder) geschapen worden en dat doet denken aan de 3e dag van het leefbaar maken van de aarde, moge duidelijk zijn dat de eerste drie scheppingsdagen met de 4e t/m 6e scheppingsdag parallel lopen:

1e dag: licht

4e dag: licht

2e dag: scheiding wateren boven en onder

5e dag: de vogelen der hemelen en de waterdieren

3e dag: de aarde vruchtbaar gemaakt tot voortbrengen van alle zaden

6e dag: **alle** leefwezens worden geschapen

ook de vissen en de vogels zijn op de 6e dag geschapen, want de vissen van de 5e dag zijn een symbolische weergave van de zich "nog in de diepten der wateren bevindende" ongeestelijke mens en de vogels van de 5e dag zijn een symbolische weergave van de "aan het firmament der hemelen verkerende" geestelijke mens

Er zijn derhalve slechts drie dagen, terwijl het verschil tussen het licht van de 1e dag en het licht van de 4e dag het verschil tussen de 1e t/m de 3e scheppingsdag en de 4e t/m de 6e scheppingsdag duidelijk maakt. Want op de 4e dag worden de lichten geschapen "om tot tijden te zijn" (Gen 1:14):

*om te scheiden tussen de dag en tussen de nacht en zij zullen zijn tot tekens **en tot vastgezette tijden en tot dagen en jaren***

- waarmee de eerste drie dagen zonder tijd oftewel **tijdloos** en de 4e t/m 6e dag **met tijd** zijn. Zonder tijd kan alleen de geestelijke wereld zijn en met tijd kan alleen de materiële wereld zijn en aldus bestaat *het* verschil tussen beide groepen van drie dagen eruit dat met de eerste drie dagen de geestelijke wereld en met de vierde tot en met de zesde dag de materiële wereld beschreven wordt. Op de vierde dag worden "de grote en de kleine lichten" geschapen en "lichten" zijn in de eerste plaats de electronen welke het voor de mens zichtbare licht uitzenden. Aldus geldt:

*met de kleine en grote lichten van de 4e dag wordt **de materie** tevoorschijn geroepen*

Parallel lopen beide groepen omdat het geestelijke volledig parallel met het materiële loopt. Want niets kan bestaan zonder een toekenning en herkenning van vormen en functionaliteit, welke "waardebepaling" een werking van de geest is:

men kan zich zelfs afvragen of een wereld van sterren en planeten zonder enige herkenning van God en engelen en levende wezens als zijnde gedacht kan worden

En geen geestelijke waardebepaling noch enige begrip kan bestaan zonder een materiële voorstelling als drager te hebben.

ook begrippen zijn aan groepen van verschijnselen met gelijke kenmerken gegeven namen, terwijl het gebruik van deze begrippen vergezeld gaat van voorstellingen van wisselend willekeurige materiële taferelen welke deze kenmerken hebben. Zo stelt men zich bij het begrip "huis" een al dan niet bestaand willekeurig bouwsel van muren en ramen en een deur en een dak voor. Zelfs bij het begrip "begrip" stelt men zich één of meerdere willekeurige door materiële voorstellingen ondersteunde begrippen voor. Zonder materiële voorstelling kunnen ook de begrippen niet bestaan.

Deze eenheid en toch tweedeling van geest en materie doet terugkeren tot de eerste letter van de thora *beth* = 2 en de nog aan de eerste thoraletter voorafgaande 1e letter van het alfabet *aleph* = 1:

א

(aleph = 1)

het geestelijke eenheidszijn gods

ב

(beth = 2)

de materiële schepping in al zijn dubbelheden

Te zien is vervolgens dat deze tweedeling ook in het eerste vers van de thora als geheel doorgetrokken wordt:

hemelen

de begripsmatige wereld van de eerste drie scheidingsdagen

aarde

de materiële wereld van de 4e t/m de 6e scheidingsdag met het begrip "aarde" in meest fundamentele zin staande voor de "substantie" oftewel voor de "materie"

in het begin schiep de Eeuwige de hemelen en de aarde

Ook het eerste woord van de thora wordt door deze tweedeling bepaald, waar het tweede woord de eerste helft van het eerste woord vormt:

ברא
schiep

בראשית
in den beginne

Het tweede woord *bara* (ברא) = "hij schiep" verdeelt aldus het eerste woord *bresjith* (בראשית) = "in den beginne" in de twee helften "hij schiep" en het woord "sjith" (שית) en zo geeft het eerste woord "in den beginne" te kennen dat in het begin "God de sjith schiep":

שית ברא
sjith hij schiep

- "hij schiep de sjith"

De getalwaarden van de letters van dat tweede deel doen weten wat de Almachtige met dat "sjith" schiep:

ש י ת
300 10 400

getalwaarden van letters ontstonden doordat voor het in gebruik komen van arabische cijfertekens veel volkeren zoals ook de grieken getallen met letters schreven. Daarom begon men na de teth = 9 met de reeks 10, 20, 30 en na de tsadee = 90 met de reeks 100, 200, 300 en voerde men vijf slotletters in om de reeks t/m 900 te completeren, zodat alle getallen t/m 999 met letters geschreven konden worden

De getallen 300 en 400 geven namelijk de indeling van de zeven scheidingsdagen weer omdat de zevende scheidingsdag nodig is om als de sabbatdag en "dag van inkeer" tot de geestelijke wereld terug te keren en zo hij nog tot de materiële wereld van de 3e t/m de 6e scheidingsdag behoort. Te zien zal zijn dat de indeling van de zeven scheidingsdagen in drie immateriële en vier materiële dagen alom in de thora en zo derhalve meteen in dat eerste woord is terug te vinden:

ש י ת
300 10 400

de drie (300) en
de vier (400) dagen

ברא

hij schiep

Verder staat in dat eerste woord tussen de drie immateriële dagen en de vier materiële dagen van de schepping de jod = 10 = de "hand Gods" (=> boven) centraal in het midden. Overeenkomstig het eerste woord van de thora en zelfs overeenkomstig de eerste letter van de thora = B (ב) = 2 als weergave van de schepping ten opzichte van de immateriële existentie Gods (א) = 1 (=> boven) had derhalve de Almachtige tezamen met het begin alles in één ondeelbaar moment geschapen. De zeven scheppingsdagen zijn derhalve een opsommen en ontleden voor ons mensen, welke aan tijd gebonden zijn en aldus alleen in een "achter elkaar" kunnen denken. De Almachtige schiep alles **tegelijk en zonder bedenken in één keer** en wat niet anders kan zijn. Want ook tijd is een schepping Gods als weergegeven met de vierde scheppingsdag (=> boven) en zo was **voor iedere tijd** alles in één keer. Omdat aldus zelfs het scheppen van het licht aan het begin van de schepping samenvalt met het scheppen van de mens aan het einde van de schepping, zijn de getalwaarden van beide versdelen gelijk:

(Gen 1:3): יהי אור ויהי אור = 470
er zij licht en er was licht

(Gen 1:26): נעשה אדם = 470
laat ons maken de mens

uiteindelijk is er maar één dag:

יום - (jom) dag = 56 = 7 x 8

- bestaande uit de zeven scheppingsdagen en de achtste dag van de andere zijde

En dat is tevens uit te leggen als dat het scheppen van de mens het alomvattende begin- en einddoel van het scheppen Gods was. Het tevoorschijn roepen van het licht was gelijk aan het scheppen van de mens naar het beeld en de gelijkenis Gods!

De zeven scheppingsdagen lopen weer parallel met de eerste zeven hoofdstukken van de thora (=> onder) en zo is reeds te zien waar niet alleen de "zeven hemelen" uit latere geschriften maar ook de "zeven aardes" uit bestaan:

1. **1e samenvatting:** voor de eerste letter van de thora = B = *beth* = "huis" = "het huis van de schepping" is er nog "ongeschreven onzichtbaar" de A = *aleph* = 1 met de volwaarde 111 van de initiaal Gods omdat de existentie Gods aan zijn schepping voorafgaat. Deze A geeft reeds met zijn twee druppels links en rechts van de dwarsstreep (א) hemelen en aarde weer
2. **2e samenvatting:** De eerste letter B = *beth* van de thora met het letterteken "huis" geeft de schepping weer als behuizing voor de shepselen. Samen met de "onzichtbare" *aleph* geeft ze opnieuw de volledige realiteit van de onzichtbaar geestelijke eenheidswereld *aleph* = 1 en de zichtbaar materiële wereld in dubbelheid *beth* = 2 weer en vormt verder met deze *aleph* het woord *av* (אב), wat "vader" betekent en aldus God *als oorsprong* van de schepping weergeeft
3. **3e samenvatting:** Het eerste woord *bresjith* (בראשית) = "in den beginne" bestaat uit de woorden voor "hij schiep" (ברא - *bara*) en uit het woord *sjith* als weergave in getalwaardes van de 3 tijdloze dagen en de 4 dagen met tijd met de hand Gods in het midden. In verkorte vorm voor "zesde" (ששית) = (*sje*)*sjith* = "één zesde" kan men ook lezen dat God de zes dagen oftewel de "zes éénzesden" schiep, waar de eerste zes dagen die van het scheppen en de zevende dag die van het realiseren van het geschapene (=> 2e hfdst) zijn
4. **4e samenvatting:** met de tijdloos ideële zijde samengevat met het begrip "de hemelen" en de materiële zijde van de schepping samengevat met het begrip "de aarde" beschrijft het eerste vers van de thora als geheel wederom uitvoeriger dat God de onzichtbare en zichtbare werkelijkheid schiep: "in het begin schiep de Eeuwige de hemelen en de aarde". De "aarde" staat hierbij in meest algemene zin voor de "substantie" oftewel voor de "materie"
5. **5e samenvatting:** de hemelen worden wederom uitvoeriger beschreven met de eerste drie scheppingsdagen zonder tijd en de aarde wordt wederom uitvoeriger beschreven met de 4e t/m 6e scheppingsdag met tijd als schepping op de vierde dag

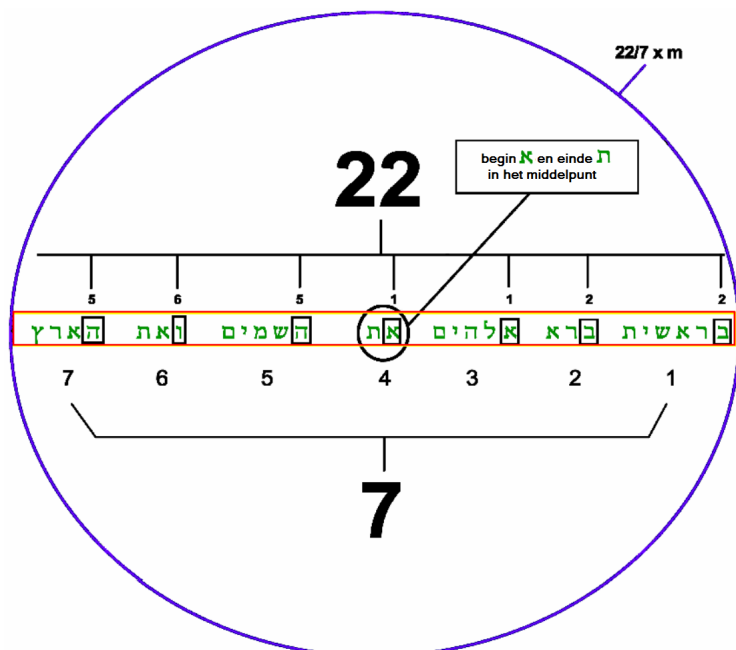
6. **6e samenvatting:** de eerste 7 hoofdstukken van de thora lopen parallel met de 7 scheppingsdagen en het 8e hoofdstuk van het "nieuwe begin na de zondvloed" loopt parallel met de "8e dag" welke wederom de "eerste dag van de week" is. Zij bevatten een eerste "volledige heilsgeschiedenis"
7. **7e samenvatting:** de verdere thora en thenach beschrijven de schepping wederom uitvoeriger en omvatten een geschiedenis welke zich tot in onze tijd voortzet

Uit zeven telkens uitvoerigere samenvattingen van het scheppen Gods bestaan de "zeven hemelen".

b. Het eerste vers van de thora

א ת	א ל ה י ם	ב ר א	ב ר א ש י ת
400 1	40 10 5 30 1	1 200 2	400 10 300 1 200 2
eth de	elohim de Eeuwige	bara schiep/het scheppen	bresjith In het begin (van)
	ה א ר ץ	ו א ת	ה ש מ י ם
	90 200 1 5	400 1 6	40 10 40 300 5
	ha'arets de aarde	we-eth en de	has'sjamajim de hemelen

Aldus geeft reeds de eerste letter de gehele schepping weer, doet vervolgens het eerste woord dit opnieuw en vat tenslotte ook het eerste vers met de hemelen en de aarde de gehele schepping samen. Maar ook met zijn zeven woorden en de opgetelde getalwaarden van de eerste letters van die woorden = 22 geeft dit vers de gehele schepping weer, waar met die over 7 beginletters verdeelde waarde van 22 het π -getal $\approx 22/7$ als reken-eenheid van cirkel en bol verschijnt en het middelste woord eth (את) daarbij het middelpunt van de cirkel vormt. Dat middelste woord bestaat weer uit de eerste en de laatste letter van het hebreeuwse alfabet en is daarmee het hebreeuwse equivalent van de griekse "alfa en omega", oftewel geeft God als de "Eerste en Laatste" en daarmee als de Alomvattende weer. De cirkel van dit vers heeft derhalve *met zijn middelste woord* de schepper zelf als middelpunt:

het 1e thoravers:

de omtrek (blauw) is $22/7$ maal de middellijn (rood) van de cirkel

- van welke alles naar alle zijden tegelijk uitgaat = bolvorm en cirkelvorm en van welke alles zich tot in het eindeloze uitbreidt. Met het woord eth (אח) als de "accusatief-indicator":

met het woord eth (אח) wordt in het hebreuws de 4e naamval ingeluid

- is dan ook al het geschapene weer te geven:

en God schiep de (אח) ..., de (אח) ..., de (אח) ... enz.

Als gezegd (=> boven) zijn de zeven scheppingsdagen uit slechts drie scheppingsdagen opgebouwd en dat wordt weer door de totaalwaarde van het 1e vers weergegeven:

$$913 + 203 + 86 + 401 + 395 + 407 + 296 = 2701 = 37 \times 73$$

De factoren 37 en 73 geven weer dat de gehele met het eerste vers op meerdere wijzen weergegeven schepping van zeven scheppingsdagen = 7 en 70 (37 en 73) uit alleen de faktor van de drie oerscheppingsdagen = 3 en 30 (73 en 37) opgebouwd is. Verder zijn deze factoren een omkering van elkaar:

$$37 \Leftrightarrow 73$$

- als straling als de dubbele banen van een electrisch snoer uit heen- en terugbanen bestaat ("TuW") en zo de met de cirkelconstructie van dit vers weergegeven ruimteuitbreiding middels deze factoren als een "heen en terug" wordt weergegeven:

er bestaat niets wat in het niets eindigt omdat alles middels heen- en terugkeerbanen met elkaar verbonden is. Zo gaan ook de schijnbaar van elkaar in het niets wegwijzende punten van de davidster in werkelijkheid in het midden van de davidster in elkaar over en vormen zo drie cirkels welke weer een bol vormen (=> boven)

Verder gebruikt het eerste vers met zijn elf *verschillende* letters precies de helft van het uit 22 letters bestaande hebreeuwse alfabet, als ook de eerste letter van de thora B (ב) = 2 met voor deze de ongeschreven initiaal Gods A (א) = 1 de helft van de schepping als een onzichtbaar verborgene weergeeft. Die tweede letter B = 2 geeft met die niet geschreven eerste letter A = 1 de 2:1-verhouding van de uit dubbelheden bestaande materiële wereld = 2:

man	->	vrouw	bij het halveren van een voorwerp ontstaan delen met opnieuw een links-rechts en boven-onder, hoe vaak men ook de helften opnieuw deelt
plus	->	min	
hoog	->	laag	
rechts	->	links	

- met de geestelijke eenheidswereld Gods = 1 weer:

geest kan men weliswaar imaginair vanuit een *materieel denken* maar niet reëel in meerdere geesten opsplitsen

En zo staat dit eerste vers voor wat haar aantal gebruikte letters betreft tot de rest van de thora met gebruikmaking van alle letters van het hebreeuwse alfabet in de verhouding 1:2 omdat de "eenheidsschepping nog voor alle tijd" van de eerste letter en het eerste woord en het eerste vers t.o.v. de "materieel uitgedrukte schepping" van de overige thora in de verhouding van ondeelbaarheid = 1 tot een steeds verder ontlede beschrijving van de schepping = 2 staat. De "één staat tot twee verhouding" komt net zo vaak in de vorm van "één staat tot vier" voor en speelt in de thora een dominante rol.

Wil men overigens vasthouden aan een letterlijke "werkweek" als scheppingstijd, zo zal men weten dat *bara* = "scheppen" behalve perfectum 3e pers. sg. "hij schiep" ook als infinitief "het scheppen" kan betekenen:

de punkteringen horen niet bij de oorspronkelijke tekst van de bijbel

- en verder de "status absolutus" van het woord *bresjith* = "in den beginne" en de "status constructus" = 2e naamval van hetzelfde woord *bresjith* = "in het begin **van**" gelijk zijn en zo men ongepunteerd ook kan lezen:

א ת eth de	א ל ה י ם elohim de Eeuwige (waren)*	ב ר א bara het scheppen	ב ר א ש י ת bresjith aan het begin van
	ה א ר ץ ha'arets de aarde	ו א ת we-eth en de	ה ש מ י ם has'sjamajim de hemelen

aan het begin van het scheppen (waren) de Eeuwige, de hemelen en de aarde

* het woord voor "zijn" en "waren" wordt vaak in het hebreuws weggelaten

Maar zelfs de gebruikelijke vertaling geeft reeds te kennen dat God *in het begin* en derhalve bij eerste aanvang nog voor de ontleding in zeven scheppingsdagen de hemelen en de aarde had geschapen. Want de hebreeuwse perfectum is in meest fundamentele vorm de voltooid verleden tijd *v.v.t.* en zo staat er met het *bara* vertaald zoals het perfectum meestal in de *v.v.t.* vertaald wordt:

*in den beginne **had** de Eeuwige de hemelen en de aarde **geschapen***

Als gezegd zijn de zeven scheppingsdagen slechts een "ontleding in een achter elkaar" van wat in één keer tegelijk was:

omwille van de mens welke aan tijd gebonden is en aldus slechts in "achter-elkaar-vormen" kan denken

Te zien was (=> boven) dat de eerste letter (א) en goddelijke initiaal *aleph* (אֵלֶף) de volwaarde van 80 + 30 + 1 = 111 heeft. Aldus laat met die aan de thora onzichtbaar voorafgaande letter aleph (א) de gezamenlijke getalwaarde van de woorden *elohiem* = "de Eeuwige" en *has'sjamajiem* = "de hemelen" en *ha'arets* = "de aarde" zien dat de Almachtige zelf zich tot al het zijnde uitbreidt:

אלף	- (aleph)	111	- eerste letter voor begin van de thora
אלהים	- (elohiem)	86	- de Eeuwige
השמים	- (hassjamajiem)	395	- de hemelen
הארץ	- (ha'arets)	296	- de aarde
		_____ +	
		777	= 7 x 111

God verzevenvoudigt zichzelf in zeven scheppingsdagen. Alles is goddelijke materie en tot God zal alles terugkeren, hetzij als levende ziel naar eigen wil hetzij als ontzielde materie. Buiten God is niets en bestaat er geen mogelijkheid tot verblijf en dat wordt met het "tot de aardbodem zal je terugkeren" weergegeven (=> 3e hfdst).

In het eerste woord *bresjith* bevindt zich het woord voor "vuur" *esj* in het midden:

ת י	א ש	ב ר	- (bresjith) in den beginne
	ש א		- (esj) vuur

- wat de "energie Gods voor alle aanvang" als bron van al het zijnde weergeeft en daarmee iets anders te kennen geeft dan als veel wetenschapsmensen in deze tijd de reusachtige energiehoeveelheden van het heelal willen verklaren als ontstaan door een "uit

evenwicht raken van een niets in evenwicht". Op analoge wijze bevindt zich in het woord voor "aarde" oftewel voor "materie" (=> boven) het woord voor "licht" in het midden:

$\gamma \begin{array}{ c } \hline \text{א} \\ \hline \end{array} \text{ה}$	-	(haaretz)	de aarde/substantie
$\text{א} \quad \text{ר}$	-	(or)	licht (אור defect geschreven)

- als sinds Einstein men weet dat materie een vorm van licht is:

$$e = mc^2 \Rightarrow m = e/c^2 \Rightarrow$$

massa is energie gedeeld door de lichtsnelheid in het kwadraat

fysicalische grootheden worden mit de *met hen corresponderende* eenheden weergegeven:

snelheid	= $m_{rs}/s \Rightarrow$	$/s$ = per seconde omdat snelheid een verandering van positie in meters (m_{rs}) per seconde is
versnelling	= $m_{rs}/s^2 \Rightarrow$	$/s^2$ = seconden in het kwadraat omdat versnelling een verandering van snelheid per seconde en snelheid weer een verandering van positie per seconde is
massa	= $e/c^2 \Rightarrow$	$/c^2$ = lichtsnelheid in het kwadraat omdat klaarblijkelijk massa een "verandering van energie" (F) en energie (Q) een overbrugging van afstand per de lichtsnelheid is

Waar *snelheid* per seconde afgelegde *ruimte* = m_{rs}/s is, bestaat energie (Q) uit het bewegen van licht en moet zo nauw met de lichtsnelheid samenhangen. Volgens de voorstelling van J.b.L. ("TuW") bestaan de elementaire materiedeeltes uit draaikolken en bestaat massa derhalve uit de voortdurende verandering van energie (e/c^2) omdat het omcirkelen als een niet lineair eenparige beweging een voortdurende versnelling inhoudt

Begin van de materie is het waterstofatoom en in het begin "zweefde alleen de geest Gods *over de wateren*" (Gen 1:2). Het eerste thorawoord *bresjith* = "in den beginne" bestaat derhalve qua getalwaarde uit "een grote en een kleine zondvloed":

בראשית	- in den beginne	913	=	830	+	83
המבול	- de zondvloed	83				

- en dat doet het wezen van de zondvloed kenbaar worden als een "weer samenvloeien van wateren". Aan het begin van de zondvloed namelijk "werden de vensters van de hemelen en de bronnen van de afgrond geöpend" (Gen 7:11) en gebeurde derhalve het omgekeerde van het scheiden van de wateren boven van de wateren onder op de 2e scheppingsdag (=> 7e hfdst). Vernietiging is een opheffen van differenties en omgekeerd is het "scheiden tussen" van de eerste drie scheppingsdagen een opbouwen middels het aanbrenge van differenties.

c. Het tweede vers van de thora

en de aarde was woest en ledig en duisternis over de oppervlakte van de afgrond en de geest Gods zwevende over de oppervlakte der wateren

De zes scheppingsdagen zijn opgedeeld in een avond en een morgen en de zevende scheppingsdag is *niet* opgedeeld in een avond en een morgen. Aangezien aan *iedere eerste dag van de week* de sabbat als zevende dag voorafgaat, is zij als dag van geestelijk overwegen gelijk aan het de eerste scheppingsdag van het licht voorafgaande "zweven van de geest Gods over de duisternis en wateren" van het 2e thoravers. Daarmee is zij de aan iedere eerste dag van de week voorafgaande **avondzijde** van herbezinning en is zo ook in de vorm van het "zweven Gods over de wateren" de avondzijde van de 1e

scheppingsdag van het licht. Het 2e vers van de thora gaat aan de 1e scheppingsdag vooraf zoals de sabbat aan iedere eerste dag van de week voorafgaat:

Omdat de sabbat tot de vier dagen van de materiële zijde van de schepping behoort (=> boven) en volgens dit schema een avondzijde is:

geestelijk gezien is "de avond van het overdenken" de lichtzijde en de "ochtend van het resultaat" als indirecte weerspiegeling van dat overdenken de nachtzijde:

(Gen 1:4): הַחֹשֶׁךְ de duisternis **333**

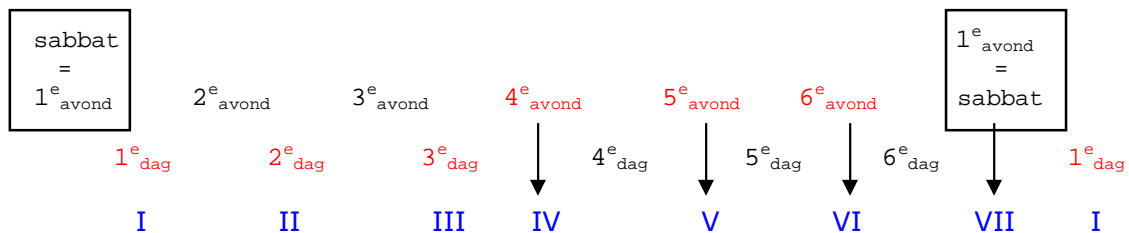
(Gen 1:5): וַיְהִי בֹקֶר en het was ochtend **333**

Dag- en nachtzijde zijn aldus bij consequent toepaste keuze uitwisselbaar, terwijl voor God alles en zo ook de dag = 1 en de nacht = 1 en het geestelijke licht zelf = 1 licht = 3 zijn:

(Gen 1:4): הָאֹרֶךְ het licht **212**

(Gen 1:5): וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר en het was avond en het was ochtend **636 = 3 x 212**

- bestaan ook de andere dagen van de groep 4e t/m de 6e scheppingsdag uit avondzijden. Te zien zal namelijk zijn (=> 2e hfdst) dat "de diepe slaap" de materiële existentie van dit leven is en zo maakt ook de materiële daghelft de "onverlichte avondzijde" ten opzichte van de geestelijke dagzijde uit:

Daarmee bevindt zich tussen de derde en de vierde dag geen halve dag in die zin dat vanaf de vierde dag de nacht tot dag en de dag tot nacht wordt en dat komt omdat zich hier de overgang van de immateriële drie scheppingsdagen naar de materiële drie scheppingsdagen bevindt. Op het moment van het tevoorschijn roepen van de "zaden" op de 3e dag (Gen. 1:11) is namelijk ook meteen en derhalve zonder tussenfase van een halve dag de materie daar. Want alle vormen bestaan in zaadvorm en daarmee in molekuulvorm, van de enkelvoudige molekulen oftewel de basisatomen = de elementen en de samengestelde molekulen tezamen programmatisch oftewel chemisch alle vormen van substantie bevattend tot en met het reuzenmolekuul DNA als programmatisch ook alle vormen van leven bevattend. De vormen behoren nog tot de geestelijke wereld van de eerste drie dagen omdat de geest de vormen bedenkt en omgekeerd zonder haar herkenning zij feitelijk niet bestaan en daarom zij als "zaden" op de 3e dag van de immateriële dagen genoemd worden. Met vormen echter is meteen ook de materie van de 4e t/m 7e dag daar omdat materie niets dan "gevormde kracht" is. Alleen door het beschrijven van cirkels door krachten als het electron rondom andere in zich cirkelende krachten als het proton wordt iets tastbaar en herkenbaar en bij wegdenken van dat draaien oftewel van de vorm van de cirkel blijft een ongrijpbare en daarmee een ondenkbare "kracht" over. Zonder de eveneens op zich d.w.z. zonder substantie ongrijpbare vormen van de geest verwordt ook alle kracht tot een ongrijpbare onvoorstelbaarheid:

een hoog energetisch foton *zonder massa* heeft dan ook een deeltje nodig om door botsing mee te materialiseren tot een "grijpbaar" detecteerbare electron en positron. Met andere woorden heeft zij een "wand" nodig om zich tot een opeenhoping tegen op te hopen en vervolgens door *draaiing* in zichzelf en daarmee door *vorm* van alleen kracht *tot massa* te worden

- zoals dan ook de materie net zo ongrijpbaar van aard is als haar geestelijke tegenstuk men niet kan bevatten. Het diepste wezen van materie is evenzeer door mystiek omgeven als de hogere wereld zich niet naar causale wetten laat verklaren en het "alleen in de nuchtere en tastbare werkelijkheid geloven" getuigt derhalve van weinig nadenkelijkheid en ontwikkeling. Want de reeds de geringste kennis van fysica doen weten dat die "tastbaarheid" uit nog aanzienlijk minder vastigheid bestaat dan zoals een snel ronddraaiende vliegtuigpropeller een kompakte schijf lijkt te zijn. Met de vormen van de 3e dag ontstonden meteen en zonder tussenfase de leptonen en nukleonen als "de kleine lichten" en hun opeenhopingen als "de grote lichten" van de 4e scheppingsdag en vanwege dat "meteen zonder tussenfase" bevindt zich geen halve dag tussen de 3e en de 4e scheppingsdag.

Bovenstaand schema van de zeven scheppingsdagen nu is volledig identiek aan zowel de indeling van het oktaaf in de muziek in twaalf halve tonen als aan het schema van de diatonische toonladder. Deze toonladder wordt algemeen als de meest natuurlijke onderzonden, als ook de meeste kinderliedjes de reeks van de diatonische toonladder volgen:

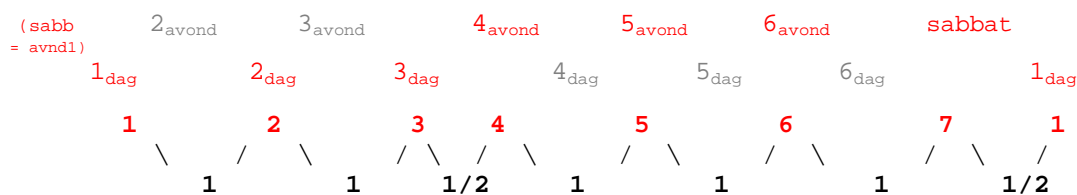
C D E F G A B C (hier vanaf de toon C genomen)

Vaak denkt men dat deze toonreeks en de indeling van het oktaaf in twaalf halve tonen uit afspraken ooit omtrent toonafstanden in de westerse wereld bestaan, terwijl echter beiden zich vanuit de reeks van de natuurlijke boventonen dwingend aandienen. Boven-tonen klinken namelijk mee bij het tot klinken brengen van een willekeurig voorwerp als een deurbel of een pianosnaar of een trompet en de eerste meest meeklinkende reeks van deze boventonen vormt een rij van twaalf halve tonen ten opzichte van de grondtoon. Verlegd binnen het eerste octaaf boven deze grondtoon door "octaving" naar onderen verdelen zij de afstand tussen die toon en de eerstvolgende gelijke maar hoger klinkende toon in twaalf gelijke afstanden en zo blijken *volgens de natuurlijke boventonen* twaalf halve tonen te bestaan:

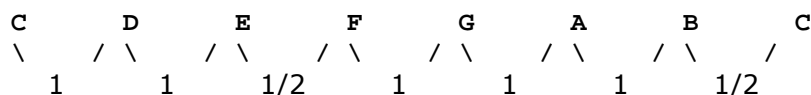
deze worden na de 12e toon telkens opnieuw herhaald door gelijke maar hoger klinkende tonen

- evenals de 6 eigenlijke scheppingsdagen in een avond en een morgen en daarmee in 12 halve dagen opgedeeld zijn. Evenals echter het natuurlijke gehoor deze twaalf tonen niet in zes hele tonen maar in zeven tonen van vijf helen en twee halven opdeelt (=> onder), deelt de thora deze twaalf halve dagen niet in zes maar in zeven scheppingsdagen van vijf hele en twee halve dagen (=> onder) in. Geheel anders derhalve dan men zou verwachten dat in een tijd van nog niet bekend zijn met boventonen en diatonische toonladders men eenvoudigweg van of zes scheppingsavonden en -ochtenden of van zeven scheppingsavonden en -ochtenden uit zou gaan, volgt de thora hetzelfde schema als dat van de diatonische toonladder. Eerste oorzaak daarvan is genoemde verschuiving tussen de derde en vierde dag (=> boven), evenals de diatonische toonladder een halve toonsafstand tussen de derde en vierde toon heeft. En tweede oorzaak is de sabbatdag als avondzijde van weer de eerste dag en daarmee een halve dag zijnde (=> boven), evenals in de diatonische toonladder zich een halve toonsafstand tussen de zevende en de laatste weer de eerste van de volgende reeks zijnde toon bevindt:

scheppingsdagen

diatonische toonladder

evenals de achtste toon C weer de eerste van de volgende diatonische reeks is volgt op de 7e dag weer de eerste dag van een nieuwe week

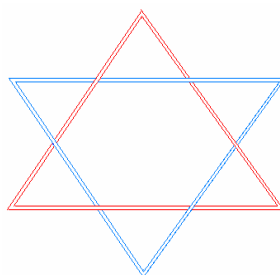
De toetsen van een piano geven deze indeling aanschouwelijk weer omdat tussen iedere twee naast elkaar liggende zwarte en/of witte toetsen zich een halve toonsafstand bevindt en zo tussen de witte toetsen e-f en b-c zonder zwarte toets ertussen zich een halve toonsafstand en tussen alle andere witte toetsen met een zwarte toets ertussen zich een hele toonsafstand bevindt:

(zie verder "Thora und Wissenschaft" - Jakob ben Luria)

Reeds het tweede thoravers maakt duidelijk derhalve waarom de zevende scheppingsdag buiten het eerste thora hoofdstuk valt en zij niet in een avond en morgen opgedeeld is. Want deze dag van "duisternis over de afgronden" van het 2e vers is alleen de avondzijde en daarmee de eerste helft van de eerste scheppingsdag van het licht "en het was *avond* en morgen dag één". Anders gezegd is het "zweven van de geest Gods over de wateren van de tijd" (=> boven) van het 2e vers identiek aan de bij de sabbatdag behorende bezinning en voeren beiden tot het geestelijke licht van inzicht (=> boven). Op die "dag voor de eerste dag" en "voor alle aanvang" overzag de Almachtige alle tijd inclusief de onze en te zien zal zijn dan ook dat de ermee identiek zijnde sabbatdag van het tweede hoofdstuk van de thora de dag van onze geschiedenis beschrijft (=> 2e hfdst). Derhalve wordt bij de zevende dag niet het "en het was avond en morgen een zevende dag" vermeld, waar als de dag van alle geschiedenis zij tot op heden voortduurt.

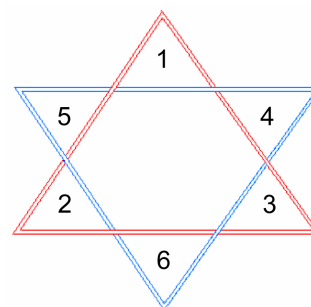
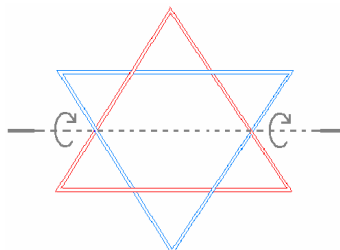
Dat de zes eigenlijke scheppingsdagen uit twee maal dezelfde drie scheppingsdagen bestaan (=> boven) en tussen de 3e en de 4e scheppingsdag zich geen halve dagafstand bevindt, wordt visueel aanschouwelijk weergegeven in een veelvuldig in de thora terug te vinden ster (=> volgende hfdstn):

- "davidster" genoemd:

de naam "davidster" is misleidend (=> 15e hfdst), maar voor de herkenbaarheid wordt in deze geschriften de naam aangehouden

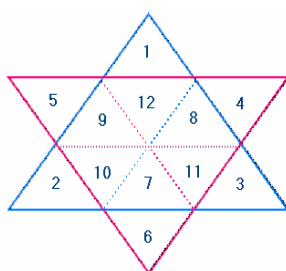
De davidster namelijk bestaat uit twee gelijke driehoeken zoals de schepping uit 2 x 3 gelijke scheppingsdagen bestaat. En zoals er eigenlijk maar drie scheppingsdagen zijn (=> boven), klappen de twee driehoeken rondom een denkbeeldige as in het midden van de davidster:

- vanuit één en dezelfde driehoek scharnierend open om als de polen van een magneet zo ver mogelijk in tegenovergestelde richting van elkaar weg te gaan staan. Schrijft men de scheppingsdagen met nummers in de hoeken of tegen de klok in (=> rechts) of met de klok mee met in beide gevallen de 3e dag volgend op de 4e dag, wordt ook in de davidster de "halve sprong" tussen de 3e en de 4e dag zichtbaar. Want tussen de opeenvolgende andere dagen van eenzelfde driehoek bevindt zich steeds de punt van de andere driehoek en bevindt zich aldus een hele dagafstand. En na de 6e dag komt niet de 3e dag zoals de davidster zou kunnen suggereren, maar komt in het midden van de davidster de 7e dag met precies de oppervlakte van de gezamenlijke zes punten van de twee driehoeken wanneer men hen naar binnen toe vouwt:

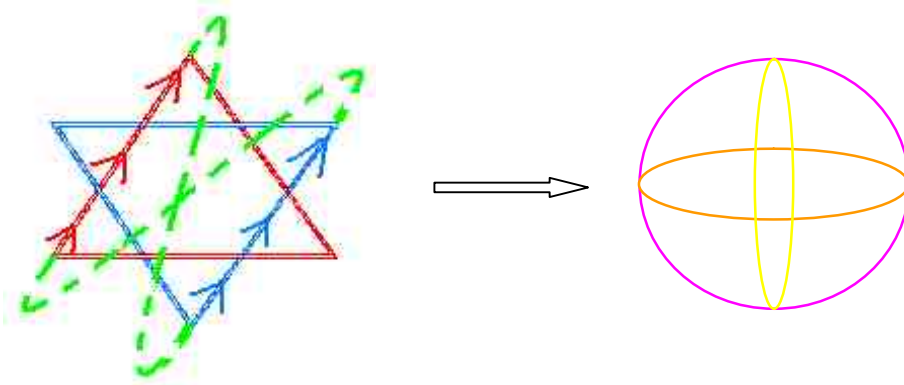
wanneer juist getekend zijn de twee driehoeken twee gelijkzijdige en elkaars zijden in drie gelijke delen verdelende driehoeken en dan is de oppervlakte van de zes punten tezamen gelijk aan de oppervlakte van het middenvlak, als met congruentie van driehoeken eenvoudig is te bewijzen

Met die gelijkheid van de gezamenlijke oppervlakte van de zes punten met de oppervlakte van het midden = de 7e dag wordt in de davidsteranschouwelijk weergegeven dat op de zevende dag = de sabbatdag de zes *planmatige* scheppingsdagen *tot realisering* komen (=> boven):

De eerste zes dagen zijn de aan al het maken ten grondslag liggende blauwdruk en planmatigheid Gods. Zoals de ideeën en tekeningen van de architect zijn zij het eigenlijke scheppen, terwijl "de aannemers van de 7e dag" deze ten uitvoer brengen. In de plannen van architecten en organiserende bureau's behoort ook het realiseren planmatig voorbereid te zijn en zo zijn de vierde t/m de zesde scheppingsdag de planmatige voorbereiding van het materiële deel der schepping. Waar tenslotte reeds het eerste vers van de thora de gehele schepping in bolvorm beschrijft (=> boven), is ook de het gehele scheppingsplan visueel weergevende davidster geen tweedimensionale platheid maar een driedimensionale bol. Want waar alles uit de eenheid Gods voortkomt en alles uit een heen en een terug bestaat (=> boven), kunnen de punten niet in het niets eindigen. Zij moeten derhalve uit het midden van de ster voortkomen en er weer naar terugkeren, terwijl zo de telkens

twee parallelle zijden van de twee verschillende driehoeken een cirkel en deze drie cirkels een bol vormen:

links is de rondgang van één van de drie maal twee zijdes ingetekend

Zie verder voor de scheppingsdagen en de davidster "Thora und Wissenschaft" - Jakob ben Luria.

d. de zes eigenlijke scheppingsdagen

1e en
4e dag

Omdat de eerste drie scheppingsdagen immaterieel tijdloze dagen zijn en de volgende drie scheppingsdagen de materiële schepping beschrijven, is het licht van de eerste dag het geestelijke licht van de alomvattende wetenschappen en ideeën Gods en is het licht van de vierde dag het met ogen zichtbare licht. Met de materie wordt op de 4e dag het materiële licht te voorschijn geroepen, als materie een vorm van licht is (=> boven). Met een verschijnen met deze twee vormen van lichten de hemelen en de aarde van het eerste vers in een verder onthulde vorm:

hemelen: de ideële zijde der schepping en het licht van de verlichting van het denken Gods

aarde: de kleine lichten van protonen en neutronen en de elektronen als bron van het voor de mens zichtbare licht en de grote lichten van hun opeenhopingen als de "aarde" oftewel de materie in meest wezenlijke betekenis

De eerste drie dagen zijn daarmee tijdloos en de 4e t/m de 6e dag zijn met tijd, hetgeen echter niet wil zeggen dat tijd op de 4e dag begon. Want zoals een architect ook de wijze van realiseren aan moet geven zonder iets te realiseren:

zaken als de berekeningen en de aangave van materialen en de logistieke aanpak behoren tot de voorbereidingen en niet tot het realiseren, ook al worden die taken tegenwoordig meestal door gespecialiseerde bureaus en niet door de architect uitgevoerd

- zo wordt op de 4 dag wel over tijd gesproken maar wordt ze niet opgestart. Als gezegd (=> boven) vangt het realiseren eerst op de in het 2e hoofdstuk van de thora volgende zevende dag aan en dit wordt eenduidig in de eerste verzen van dat hoofdstuk aangegeven (=> 2e hfdst).

volgende getalwaarde geeft weer dat duisternis alleen bestaat bij gratie van het licht:

(Gen 1:3): ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור **813**
en sprak de Eeuwige "er zij licht en er was licht"

(Gen 1:4): ויבדל אלהים בין האור ובין החשך **813**
en scheidde de Eeuwige tussen het licht en tussen de duisternis

Omdat duisternis alleen door het afschermen van licht ontstaat en niets aan haar toevoegt, is de getalwaarde van het ontstaan van licht en duisternis = 813 gelijk aan het ontstaan van alleen het licht = 813. Het idee van een tegenstander Gods als noodzaak tot ontwikkeling van de schepping komt namelijk voort vanuit gebrek aan geest. Velen hebben rariteit en donkere verblijven als kroegen en louche omgevingen nodig om tot inspiratie te komen, als ook veel surrogate kunstzinnigheid erdoor gekenmerkt wordt. Positieve inspiratie echter doet opbouwen en negatieve inspiratie vertraagt de opbouw doordat ze de geest corrumpeert en het spoor bijster doet raken. Zo ook lijken egoïsme en eerzucht sterke drijfveren tot ontwikkeling, terwijl echter zij steeds meer schade aanrichten dan een positieve bijdrage leveren. Want veelal worden de beteren opzij gedrukt en dat bevordert niet maar vertraagt de ontwikkeling.

Materie ontstaat bij gratie van de vormen van de geest (=> boven) en dat "halve mystiek geestelijke deel" van de materie is in de beschrijving van het ontstaan van materie terug te vinden:

(Gen 1:1): את השמים ואת הארץ **1499**
de hemelen en de aarde

(Gen 1:16): את שני הגדלים **1499**
de twee grote lichten

De getalwaarden geven weer dat geest = "hemelen" als halve deel van de eerste 1499 met haar vormen de helft van de met de twee grote lichten weergegeven materie = 1499 vormt. Dezelfde verbondenheid van geest en materie wordt weergegeven met het doorverbinden van de hemelen en "wateren boven" van de 2e scheppingsdag in de "hemelen" van de zichtbare luchten van de 5e scheppingsdag. Vanuit het zichtbare is het onzichtbare kenbaar en zo kan men ook door de scheiding op de vijfde dag vanuit het visuele weten omtrent het "hemelse" en omtrent het "diep weggezokene". Door die zichtbare scheiding kan men zich voelen als de vogelen aan het firmament of als de waterdieren in de diepten der zeeën (=> onder: 2e en 5e dag)

2e en
5e dag

Als gezegd ontstaat tijd eerst op de 4e dag maar wordt zij niet op deze opgestart. In feite moet de uitspraak precieser geformuleerd worden, want het eenheidsbegrip "tijd" wordt slechts voor de mens ontleed in die van de 4e dag als de met een uurwerk gemeten tijd en in de "tijdloosheid" van de eerste drie dagen als de nog geen fractie van een seconde durende en ook nooit ophoudende tijd. "Tijdloosheid" is derhalve wel degelijk ook tijd, evenals een punt geen dimensie heeft en toch ruimtelijk bestaat. Als gezegd (=> boven) is water in de thora het symbool van tijd en aldus worden op de 2e dag de "wateren der eeuwigheid" van het 2e vers van de thora in de eeuwigheid van "de wateren boven" en in de tijd van "de wateren onder" gescheiden. Vloeit zinnebeeldig die tweede tijd weg als water zo is zinnebeeldig die eerste tijd een diamant van ijs. Aldus wordt de tijd gesplitst in de eeuwigheid en in de voor de 4e t/m 6e dag "klaargelegde tijd", zoals bij meerdere rechthebbenden een erfenis tot gebruikmaking eerst gesplitst moet worden. En dat "splitsen" is opnieuw een "onderscheiden" en geen "scheiden", want in ieder opzicht zijn de scheppingsdagen een ontleding voor de alleen in achter-elkaar-vormen denken kunnende mens. Gescheiden worden aldus de wateren in de eeuwigheid "boven" en in de tijdelijkheid "onder" en wel door het "hemelgewelf" of hoe het woord ook precies vertaald moet worden (Gen. 1:6):

רקיע - (rakia) hemelgewelf **380**

רקע - (raka) grondvesten, uitbreiden, slaan, timmeren

Het land Mizraïem = "Egypte" staat in de thora symbool voor "de wereld" in overdrachtelijke zin oftewel voor het niet van goddelijke waarden uitgaande wereldse doen en denken of nog beter gezegd voor het wereldse doen en denken als ideëel en op zichzelf beschouwd gescheiden van de goddelijke waarden (=> volgende hfdstkn):

מצרים - Mizraïem = Egypte **380 = 2 x 190**

En het land Kanaän staat in de thora symbool voor het geestelijke doen en denken of beter gezegd voor het geestelijke doen en denken als ideëel en op zichzelf beschouwd gescheiden van het wereldse doen en denken (=> volgende hfdstkn):

כנען - Kanaän **190 = 1 x 190**

ideëel beschouwd omdat geen mens helemaal alleen werelds of helemaal alleen geestelijk denkt en handelt (=> de aartsvaderen v.a. 11e hfdst)

De dubbele getalwaarde van de eerste naam ten opzichte van de getalwaarde van de tweede naam geeft weer dat het volk Israël "uit de dubbelheid van de wereld Egypte = 2 x 190 = 380" naar "de eenheid van de geestelijke wereld Kanaän = 1 x 190" werd uitgeleid. Dit moet men in algemeen geestelijke zin en niet alleen in letterlijk zin opvatten. Want ook zonder ooit het land Israël te zullen zien wordt men "naar Kanaän uitgeleid" wanneer men zich van werelddoën en denken afwendt en zich naar goddelijke maatstaven richt. Aldus geeft de gelijke getalwaarde van het "firmament rakia" = 380 en van "de wereld Egypte" = 380 weer dat tussen de "wateren boven" van de eeuwigheid en de "wateren onder" van de vergankelijke tijd onze wereld = 380 zweeft en men zich boven haar tijdgebondenheden = "de wateren onder het uitspansel" zal verheffen = "zich uit laten leiden" door zich op de hogere waarden = het hemelse (= > boven) = "de wateren boven het uitspansel" te richten. Met de *rakia* als onze wereld tussen de eeuwige wateren boven en de wateren der tijd onder completeert zich het beeld van de waterdieren en de vogels van de 5e scheppingsdag als de parallel van de 2e scheppingsdag. Want tussen die "eeuwigheid" en "vergankelijkheid" begint de mens van altijd aanvankelijk een werelddoën en denken (= > 3e hfdst) zijn leven in de wereldse *rakia* = 380 en Egypte = 380, terwijl qua bewustzijn hij in de diepte der wateren onder weg kan zinken of als de vogelen der hemelen tot het firmament van de eeuwige wateren Gods op kan stijgen. De waterdieren en vogelen der hemelen van de 5e scheppingsdag zijn derhalve geen dieren, maar staan als symboolwezens voor de keuze van mensen en engelen voor of tegen het denken Gods. Al het leven wordt eerst op de 6e dag geschapen en zo symboliseren de vogelen der hemelen van de 5e dag de voor de gedachten Gods = "hemelen" (= > boven) kiezenden en symboliseren de waterdieren van de 5e dag de alle waarden Gods afwijzenden en daarmee "in de diepte wegzinkenden". Weliswaar behoort de 5e dag als visualisering van het geestelijke bij de groep van materiële dagen, maar het door haar gevisualiseerde behoort feitelijk bij de eerste drie immateriële scheppingsdagen:

getalwaarde beschrijving van de drie immateriële scheppingsdagen Gen 1:3 t/m 13: 29170 = **5 x 5834**

naar de geest = 1 t.o.v. de materie = 4 -verhouding (= > boven) op te splitsen in:

de aarde = **4 x 5834**

de hemelen = **1 x 5834**

getalwaarde van het vers van het scheppen van de waterdieren en de vogelen der hemelen Gen 1:21: 5834 = **1 x 5834**

Aldus gaat het op de 5e dag niet om een deel van de dieren maar om het geestelijke aspect van de keuze en daarmee om het deel "hemelen" van de eerste drie dagen. De symboliek van het verkeren in of boven de wateren vindt zijn verlengde in de zondvloedgeschiedenis (= > 7e hfdst) en hier is reeds te zien is (Gen. 1:28):

וַיִּרְדּוּ בַדְּגַת הַיָּם - en heers over de vissen

- en neem uit de vissen - רָדָה = **"(be)heersen" en ook "uitnemen"**

(Ex. 2:10): en zij (de egyptische prinses) gaf hem de naam Mozes want zij sprak: "uit het water heb ik hem getrokken" (מֹשֶׁה = "Mozes" en "uit het water uittrekken")

ook het nieuwtestamentische vangen van vissen in de zin van het redden van mensen voor de eeuwigheid is van deze symboliek afkomstig

Met het scheiden van de wateren boven en onder ontstond derhalve tevens de vrije wil. Door de gescheiden ruimte "wateren voor de waterdieren en hemelen voor de vogels" kunnen de schepselen vanuit eigen drang en overtuiging voor liefde of liefdeloosheid kiezen. Naar de verhouding geest:materie = 1:4 (= > boven) gaat men op het moment van de

keuze van "de dag van nog rein en onschuldig zijn" = 1 naar "de dag van de keuze" = 4 over:

(Gen 2:17): ביום אכלך ממנו 265 = **1 x 265**
 op de dag van je eten van haar (van de boom van goed en kwaad)

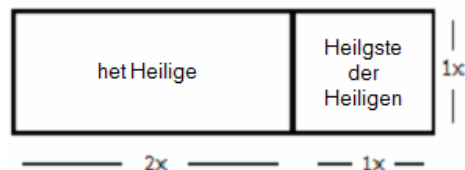
(Gen 1:23): ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 1060 = **4 x 265**
 en het was avond en het was ochtend, de **dag de vijfde**

Want die eerste dag begint in de eeuwigheid = 1 en het "spreken van de slang" (=> 3e hfdst) begint zodra de mens in dit leven = 4 komt. Omdat met het scheiden van de wateren ook de mogelijkheid van het tegen kiezen en daarmee de basis voor veel onrecht en ellende ontstond, is alleen de 2e dag niet van vermelding "God zag dat het goed was" voorzien.

3e en 6e dag Op de derde dag worden de vormen te voorschijn geroepen (=> boven). De uniforme en derhalve *ongevormde* watermassa's worden "verzameld" (Gen 1:9):

en sprak de Eeuwige: laten zich verzamelen de wateren van onder de hemelen op één plaats en worde gezien het droge en het was zo

- en daarmee ontstaan differenties tussen meer en minder. Drukverschillen leiden tot stromingen en in het tot dan "uniforme uit alles bestaande niets" ontstaan met stromingen de vormen vanaf de primitiefste kleinste-deeltjes-vortexen tot de nukleonen en de door de laatsten gevormde atomen en de door dezen weer gevormde molekulen tot en met de meest ingewikkelde DNA-molekulen als allen tezamen het zaad van de derde dag zijnde. Als gezegd bestaat materie uit het niet eenparige stromen van een kracht welke zonder dat "niet eenparige stromen" als differentieloze en daarmee vormeloze kracht niet gedacht kan worden. Tijd is gelijk aan dat stromen van kracht en derhalve is in de thora "water" het symbool voor "tijd" (=> boven). Ook wordt dat "stromen van energie als water" in het Heiligste der Heiligen van de tabernakel weergegeven, waar deze met zijn vierkante vorm voor de eenheidswereld Gods staat en tussen haar met goud overtrokken wanden die eenheidscel door heen en weer spiegelen eindeloos vermenigvuldigd werd. Heen en weer spiegelen is een "achter elkaar" en niet een "in één keer" en ruimte en tijd zijn uitwisselbaar ($x = vt \Rightarrow t = x/v$) en aldus is het "Heiligste der Heiligen" een weergave van het ontstaan van ruimte tezamen met tijd als vierde ruimtedimensie vanuit de tijdloze of eigenlijk de eeuwige oer-eenheidscel Gods. Na de eerste spiegeling waren ruimte en tijd en daarmee "het Heilige" daar met een ruimte van twee maal het Heiligste der Heiligen" als weergave van de uit dubbelheden bestaande materiële wereld:

Door het spiegelen van zichzelf tussen zijn gouden wanden ontstond een eindeloze zich ogenschijnlijk buiten het Heiligste der Heiligen bevindende ruimte:

uiteraard voor zover de lichtsterkte het in die materiële weergave van de werkelijkheid toeliet

- als weergave van hoe tot het einde toe doorgedacht het ook alleen kan zijn. Want de wet van behoud van energie staat een *materiële* verklaring van het ontstaan van de enorme energiemassa's in feite niet toe en zo moeten de laatsten wel bestaan uit het immateriële aaneenreigen van de ene oer cel van het eenheidszijn Gods met "wiskundige meers en minders" als oorzaak van de aantrekkings- en afstotingskrachten als de twee basiskrachten van de natuur. Alles bevindt zich daarmee op één plek met de tijd en daarmee de ruimte als de "verschuiffactor" tussen de cellen van een driedimensionale tabel.

Want duidelijk lijkt de ruimte een soort "wiskundige driedimensionale [x][y][z]-tabel en tijd het "wiskundige achter elkaar" van alle leden te zijn met niet de bits van een computer en daarmee nog enige vooraf gegeven ruimteuitbreiding van de geheugenchips maar de ene eenheidscel van de levende God als belichaming om hen te laten zijn. Want als gezegd moeten van de vier waarschijnlijk samengestelde oerkrachten der natuur:

de sterke en de zwakke kernkracht en de zwaartekracht en de electro-magnetische kracht

- de laatste gelijke aantrekkings- en afstotingskrachten wiskundig van aard zijn, waar zich de kleinste deeltjes van de materie imaginair voorstellend enige eigenschap van "kleven" uiteindelijk geen eigenschap van de materie kan zijn:

een "kleinste deel" met afstotings- of aantrekkingskracht moet zelf weer uit meerdere delen in waarschijnlijk vortexvorm bestaan. Van een "driedimensionale tabel" uitgaande met de oer cel Gods als de reële en niet papieren werkelijkheid van alle cellen kan naar analogie van het "aan-uit" van bits de toestand van iedere "tabellid" uit het "wel zijn" of "niet zijn" bestaan en kan het ene lid van de tabel niet op hetzelfde "moment" de toestand van twee aangrenzenden overnemen. Bestaat dan het "zijn" uit de "refresh van alle tabelcellen d.w.z. door het ademen Gods" zoals het geheugen van de computer door een refresh met een bepaald kloksnelheid in stand gehouden wordt, zo worden aantrekking en afstoting veroorzaakt door het op de terugweg van de refreshlussen op enig moment op enige route door een reeks van tabelleden over meer vrije cellen beschikken dan door een andere reeks van tabelleden. De quantumeenheid (h) zou met de eenheid van één cel verbonden kunnen zijn

Ook andere begrippen als de alomtegenwoordigheid Gods verkrijgen eerst vanuit de visualisering van het "Heilige" en "Heiligste des Heiligen" enige benaderbaarheid van voorstelling, als wanneer men met Albert Einstein in zijn fantasie met een lichtstraal mee zou kunnen reizen men waarschijnlijk alleen de ene "zich spiegelende" oer cel Gods zou zien met tijd en ruimte verworpen tot het wiskundeschema van een tijdloze God. Want dit beeldt ook het hebreeuwse woord voor het de tijd versymboliserende "water" zelf uit, welk woord het spiegelen van de letter mem (מ) met als teken eveneens het "water" (\Rightarrow 1e app) visualiseert en wel links en rechts vanuit de jod (י) = "hand" oftewel "vanuit het eenheidszijn Gods = 10 = 1":

מ י ם - (majiem) wateren \Rightarrow . . . מ . . .

Weerspiegeling gaat met tijd gepaard en tijd is schijnbaar niet de "weerspiegeling" maar de "verschuiving per tabelcel" terwijl zo het materiële licht "tijd nodig heeft" om afstand te overwinnen en de "als water vliedende tijd" een dimensie van de materie is.

"Op één plaats" betekent derhalve niet dat alle water op één plaats verzameld werd zodat één droog geheel ontstond. Het gaat hier om het principe van plus = "verzameling van water" en min = "het droge" en van verdichting en verdunning en "meer en minder" tot in de kleinste details van het materiële zijn van door "stromingen" ontstaande vormen. Zodra stromingen in zich rondend ontstaat op die plaats een verdichting:

of misschien juist een uitdunning

- ten opzichte van het veld er omheen als wezen van materie oftewel van "aarde" (Gen 1:9-10):

en de Eeuwige noemde het droge "aarde"

Als gezegd echter behoort dit vormen als act van denken nog het geestelijke rijk der ideeën toe. Zodra de mens die vormen "met God mee denkt" is ook in zijn voorstelling de materie van de vierde dag er meteen zonder tussenfase, waarom zich tussen de nog immateriële derde scheppingsdag en de volgende scheppingsdag van het ontstaan der materie geen halve dag bevindt (\Rightarrow boven).

De materie is zo geschapen dat vanaf de energie- en spanningsverhoudingen van de sub-atomaire deeltjes en daarmee vanaf de eigenschappen van het waterstofatoom als basis van de materie de atomaire en moleculaire structuren *programma's tot vermenigvuldi-*

ging zijn en zo de ingewikkeldste chemische processen mogelijk worden en waarbij het DNA-molekuul tevens *de programma's van het leven* codeert (Gen. 1:11):

1e thoraboek 1 vs. 11: => 1-1-1-1 (=> boven: de aleph = 111 en 1000)

*en sprak de Eeuwige(:) zij late voortspruiten de aarde groens (al het groene)(,) kruid/groens **zaad** voortbrengend(,) geboomte van vrucht **makende vrucht naar zijn soort welke zijn zaad in hem** op de aarde en het was zo*

Met *het zaad* = een *programma* van de 3e dag is derhalve al het op de parallelle 6e dag te voorschijn geroepen leven programmatisch klaargelegd. En bij dat tevoorschijn roepen wordt onderscheid gemaakt tussen de dierlijke zijde van het materiële leven:

(Gen 1:25):	ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו en maakte de Eeuwige het gedierte van de aarde naar haar soort en het vee naar haar soort en al het wemende van de aardbodem naar haar soort	3514 = 7 x 502
	בשר vlees	502 = 1 x 502

- en de naar het beeld en de gelijkenis Gods geschapen en daarmee overeenkomstig het 27e vers "mannelijk en vrouwelijk" zijnde mens:

(Gen 1:27):	זכר ונקבה mannelijk en vrouwelijk (de mens)	390
(Gen 1:1):	שמים hemelen	390

Het lichaam van de mens behoort de dierlijke vleselijke zijde toe maar zijn geest is hemels en zal zich richten naar de eeuwigheidswaarden Gods.

Overeenkomstig het 11e vers is de materie nauw verbonden met *programmatische* structuren tot voortbrengen en vermenigvuldiging van leven en zo hoeft een bestaan van buitenaards leven geen verwondering te wekken:

niet gezegd is dat dit zo zou zijn, waar dan de hemel zwart van buitenaardse voertuigen zou moeten zien. Want als er miljarden aardachtige planeten bestaan en dit het voorkomen van ander leven garandeert als velen graag aannemen, zo garandeert het tevens het bestaan van talloze reeds ver gevorderde buitenaardse culturen en wordt de fotolozie afwezigheid van ufo's en nog meer de "radiostilte" vanuit het ons omringende heelal tot nu toe onbegrijpelijk

Verder maakt een goed programmeur zijn programma's zo dat zij zich aan de voorzieningen van hardware en het soort gebruik van de gebruiker aanpassen. Waar derhalve van een schepping in een werkweek van zes dagen in de thora geen sprake is en overeenkomstig de "zaden" van het 11e vers de gehele schepping programmatisch van aard is, kan nauwelijks anders zijn dan dat zij en het leven in haar via evolutie ontstaan. De evolutie wordt dan ook in de thora beschreven (=> 2e hfdst) en deze bestaat uit aanpassingen van DNA aan veranderende omstandigheden welke *programmatisch* door de celmechanismes vastgelegd en verwerkt worden.

Dwaasheid is derhalve zowel om in de ontwikkeling der soorten slechts een toevalsproces te willen ontwaren als om deze ontwikkeling op grond van de bijbel te willen ontkennen. Want hoeveel te meer van de Almachtige dan van mensen kan men een professionele programmatuur verwachten welke zich aan steeds veranderende omstandigheden aanpast! Door dit te ontkennen eert men niet eerst God maar tracht men hem in een keurslijf van eigen simpele voorstellingen te persen. En hoe weinig reeds weet men over het ontstaan van de cel als de complexe machine welke de veranderingen van DNA opslaat en de vormen vanuit het DNA reproduceert! De cel maakt het voortdurende veranderen van levensvormen zelf eerst mogelijk en zonder bewijs of zelfs maar verklaring van de

cel als ontstaan uit toevallige mutaties is de evolutietheorie *als leer van toevallen* een *leer zonder basis*. Want de evolutietheorie in zijn huidige vorm druist tegen de wetenschappelijke discipline van bewijsvoering in omdat zij de verklaring van de *aan de basis van de evolutie der soorten ten grondslag liggende cel en haar complexe mechanismes mist*. Zij heeft slechts de ontwikkeling der soorten als gevolg van veranderende omstandigheden aangetoond en die ontwikkeling is voorwaarde voor en geen ontkrachting van een scheppen Gods als zojuist beschreven. Haar discipline houdt bij het ontstaan van de cel op en men zal geen halve of eigenlijk fragmentarische bij het ontstaan van het opslagmechanisme van de mutaties ophoudende vermoedens als vaststaande feiten presenteren:

de evolutietheorie in haar huidige vorm is een theorie met de wens als vader van de gedachte dat men zichzelf geschapen heeft en derhalve men zich naar een hogere schepper niet hoeft te richten. Het zo absolutistische geloof van ook vele kritisch ingestelde mensen in een theorie zonder basis is gedeeltelijk met dit wensdenken en gedeeltelijk als een reactie te verklaren op de star onwetenschappelijke houding van "bijbelvaste gelovigen". De laatsten doen geen moeite om de bijbel beter te bestuderen en bieden daarmee de eersten slechts sprookjes als alternatief

Overeenkomstig de thora werd het leven programmatisch klaargelegd, wat echter niet wil zeggen dat die ontwikkeling *voor onze tijd* klaargelegd werd. Want de Almachtige is tijdloos en tijd is een schepping Gods en derhalve omvat het alles-in-één-keer-geschapen-zijn als boven uiteengezet ook de tijd zelf. Aldus spelen ontwikkelingen zich voor de mens af in de tijd en voor God niet. Een muis zal het bakken van een brood als een toevalsproces van chaos op chaos voorkomen terwijl de bakker van aanvang aan het eindresultaat voor ogen heeft. En zo kan de Almachtige het leven door en met de "tijd als één der ingrediënten van zijn planmatigheid-in-één-keer" vormen en anders nog dan de bakker in één ondeelbaar moment vormen terwijl de mens dat als een langzaam proces waarneemt. Omdat echter de vrije wil tot het scheppingsplan Gods behoort om tot naar innerlijke overtuiging denkende en handelende wezens te komen, is ook de tegenstander Gods toegestaan om het leven naar zijn ideeën door de tijd te vormen of beter gezegd te *vervormen*. Anders is immers geen tegenspraak mogelijk en blijft altijd het idee "in de lucht hangen" dat het allemaal ook naar het idee en de opvattingen van de tegenstander (= > 3e hfdst) gerealiseerd had kunnen worden. De invloed van de onzichtbare tegenstander bestaat als die van de onzichtbare God uit het aanzien en de klank en de smaak en de algehele sfeer en uitstraling der dingen (= > 3e hfdst). Alleen door het toestaan van "de andere gedachte" = vanwege de volkomenheid Gods "de verkeerde gedachte" kan geest over geesteloosheid zegevieren en zo valt ook de strijd tussen geest en geesteloosheid vanaf de vroegste vegetatieve en dierlijke levensvormen waar te nemen in het evolutionaire proces. Want deze heeft veel weg van een ideologische strijd tussen reine en onreine drijfkrachten, als men wel over "geniale dieren" en zelfs over "geniale planten" en hun slimme overlevingsstrategieën kan spreken:

bovengenoemd geloof in toeval leidt tot eenzelfde soort simplisme als het geloof in letterlijke bijbelteksten

- maar in werkelijkheid dieren niet en planten en bomen nog minder het nadenken eigen is. En zo doen hun overlevings- en afweersystemen veel eerder denken aan de strijd tussen een hogere vormende geest en diens tegenstrever.

niet gezegd is derhalve dat niet ook aan de cel een weg van natuurlijke ontwikkeling ten grondslag ligt. De gehele natuur is vanaf de subatomaire vormen programmatisch van aard en verder kan het scheppen en sturen en besturen voor een tijdloze God een "in één keer" zijn en kan hetzelfde scheppen de aan één tijd gebonden mens als een langdurig proces voorkomen. Met andere woorden zal behalve de programmatische aanpassing ook de directe sturing Gods een faktor zijn, als gezegd dat talloze gecompliceerde mechanismes reeds van planten moeilijk uit alleen aanpassing te verklaren zijn. Een vormend wezen stuurt mede en een misvormend wezen stuurt eveneens (= > 3e hfdst)

Aldus laten reeds de 3e en 6e scheppingsdag zien dat de evolutie een door God bestemd en derhalve niet door toevallen maar door de hand en de wijsheid Gods geleid proces is. Ook de volgende hoofdstukken laten zien dat de *langzame* niet enkele millennia maar miljoenen jaren in beslag genomen hebbende ontwikkeling van ook de mensheid be-

stemd is door de tijdloos Eeuwige. Diens tijdschema's zijn niet naar de duur van een mensenleven of zelfs het geheugen der mensheid af te meten en zo ademt de thora de dimensionaliteit van de God van de "duizenden jaren als één dag" en van de "geschiedenis van landen en dynastieën als één luttele persoonsnaam" (=> 5e hfdst) en van de diverse in alle tijden weerkerende geestelijke stromingen en onderstromingen als "in één enkele woord of versdeel samen te vatten". Vooruitlopend hierop volgt een overzicht van de eerste zes scheppingsdagen en van de parallel met deze scheppingsdagen lopende eerste acht hoofdstukken van de thora:

De eerste zes scheppingsdagen:

1e dag:	het begripsmatige licht van de geestelijke eenheidswereld	4e dag:	het materieel zichtbare licht als in de eerste plaats uitgezonden door elektronen en zo ook eerst door de zon, waarom op de 4e dag over de "kleine en grote lichten" wordt gesproken
2e dag:	"scheiding van" d.w.z. "onderscheid tussen" de geestelijke eenheidswereld "wateren boven het uitspansel" en de materiële wereld "wateren onder het uitspansel". Deze scheiding is zuiver ideëel en wordt ideëel voorbereid	5e dag:	de scheiding van de hogere en de lagere wereld wordt door middel van de scheiding van de "vogelen der hemelen" en "de dieren van de wateren" in het aanzien van de materiële wereld doorgetrokken
3e dag:	met het "zaad welke zaad voortbrengt" ontstaat zowel de "aarde" van de 3e dag in de zin van "lege vormen" als "direkt daarop" de materie van de 4e dag in de zin van door kracht tot materie geworden vormen. Materie is gevormde kracht en vormen behoren nog tot het geestelijk domein van de eerste 3 scheppingsdagen. Het grensgebied tussen het geestelijke en het materiële overlapt de 3e en 4e dag omdat geest en materie de twee zijden van één en dezelfde werkelijkheid zijn. Alle vormen zijn in het atoom en molekuul vervat en de vormen van het leven zijn in het complexe DNA-molekuul als het "zaad welke zaad voortbrengt" van de 3e dag vervat	6e dag:	parallel aan het "zaad welke zaad voortbrengt" van de 3e dag worden op de 6e dag <i>alle</i> levende wezens geschapen. Ook de vogels en waterdieren behoren daartoe want met de vogels van de 5e dag worden de godszonen en met de waterdieren van de 5e dag worden de dochters der mensen in Genesis 6:2 aangeduid (=> 6e hfdst). De godszonen zijn zij welke "aan het hemelse firmament" en de "dochters van mensen" zijn zij welke "in de diepten der wateren" zich bevinden

de scheppingsdagen en de eerste acht hoofdstukken van de thora:

dag	scheppingsdag	hfdst.	thorahoofdstuk
1	het geestelijke licht wordt te voorschijn geroepen	1	het alomvattende scheppings plan Gods
2	ideëel voorbereide afscheiding van de materie als de "wateren onder" van de geestelijke wereld als de "wateren boven"	2	het "bewateren" = materialiseren => 2e hfdst) van dit plan, nog algemeen allegorisch voorgesteld
3	ideële voorbereiding van het leven	3	het paradijs - een nog steeds algemeen allegorische voorstelling (=> 3e hfdst.)
4	de materiële wereld wordt te voorschijn geroepen - "lichten" zijn allereerst elektronen en nukleonen	4	Adam herkent zijn vrouw en kinderen worden geboren. Eerste concrete geschiedenis

5	doorverbinding van het geestelijke boven en onder van de 2e dag in het zichtbare van de vogels der hemelen en de waterdieren	5	de zonen Gods opgesomd in de stamboom van Seth met jaartallen t.o.v. de dochters der mensen van de stamboom van Kaïn zonder jaartallen (=> 5e hfdst)
6	al het leven te voorschijn geroepen en de mens welke zeer goed is, terwijl vanwege hem ook de dood goed is (=> 6e hfdst)	6	de zondvloed om "weg te wassen" de zeer slechte mens en te redden de zeer goede mens
7	de dag van inkeer = de sabbatdag	7	de wateren tillen de ark van Noach ten hemel
8	de dag van de andere zijde en weer eerste dag van de nieuwe week	8	nieuw begin na de zondvloed

e. Zeventallen in het eerste hoofdstuk van de thora

Het 1e hoofdstuk en begin 2e hoofdstuk van de thora is onderverdeeld in zeventallen van woorden en het eerste vers van de thora is onderverdeeld in zeventallen van woorden en ook letters. Hun indeling vormt vervolgens weer het begin van de oerreeks van de eindeloze vermenigvuldiging 1, 2, 4, 8, 16, 32, ...:

tekstdeel	vers (Genesis)	aantal woorden	verdere eigenschappen	verzen
1e samenvatting van de schepping:				
1e woord בראשית	in 1:1e	1	inclusief de onzichtbare aleph x voor het begin van de thora (=> boven) = 7 letters	
2e samenvatting van de schepping:				
1e vers	1:1e	1 x 7	28 = 4 x 7 letters en bestaande uit de optelling van de eerste zeven cijfers (1+2+3+4+5+6+7 = 28). אלהים = de Eeuwige = 86 + השמים = de hemelen = 395 + הארץ = de aarde = 296 = 777	1
2e vers	1:2e	2 x 7	(1 x 7) : (2 x 7) = 1 : 2	1 2
3e samenvatting van de schepping:				
1e t/m 6e dag	Gen 1:3 t/m 1:31	59 x 7	= 64 x 7	32
7e dag	Gen 2:1 t/m 2:3	5 x 7		
woorden (x 7): 1, 2, (4, 8, ...), 64 verzen: 1, 2, (4, 8, ...), 32				

4e samenvatting van de schepping:

De eerste **acht** hoofdstukken van de thora lopen weer parallel met de scheppingsdagen (=> boven). Zo breidt de reeks 1, 2, 4, **8**, 16, **32**, **64**, 128, 256, ... zich steeds verder tot in de huidige tijd uit.

f. Het "heersen over de schepping"

In Gen 1:28 wordt de mens met de opdracht voorzien om "de aarde te onderwerpen (*kabasj*) en te besturen (*rada*) de vissen en de vogels en al het gedierte":

(Gen 1:28): וכבשה ורדו
en onderwerpt haar en bestuurt ... (de vissen enz)

Het eerste woord *kabasj* geeft weer dat de geest over de materie en niet de materie over de geest zal heersen en heeft derhalve niets van doen met het onderwerpen van de immers met dezelfde opdracht voorziene medemens. Het tweede woord *rada* met de betekenis "heersen" in de zin van "regeren" geeft weer dat men zal besturen en derhalve niet dat men de van dezelfde opdracht voorziene medemens de eigen willekeur op zal leggen. De vissen en de vogels en al het wemelende zijn de drie in het 22e vers genoemde te beheren soorten en op de getalwaarde van dat versdeel vooruitlopend geeft de getalwaarde van het versdeel omtrent de vogels aan het firmament der hemelen" de wijze van beheren en onderwerpen aan. Want overeenkomstig de vogelen der hemelen (=> boven) = 1819 zal men als een met geest begenadigd wezen het met de drie soorten versymboliseerde leven = 3×1819 in goede banen sturen en leiden:

(Gen 1:20): ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
en gevogelte zal vliegen over de aarde aan de oppervlakte van het firmament der hemelen **1819**

(Gen 1:22): ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו
ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
en zegende hen (de mensen) Elohiem en hij sprak tot hen: weest vruchtbaar en wordt talrijk en vult de aarde en onderwerpt haar en beheers de vissen (sg) van de zee en het gevogelte van de hemelen en al het levende wemelende op de aarde **5457 = 3 x 1819**

Alleen als "vogel der hemelen" kan men zijn medemens "als vissen uit het water uittrekken opdat de 1819 van de vogelen der hemelen zich over alle drie genoemde soorten uitbreide = 3×1819 . Overeenkomstig volgende getalwaarde doet men zichzelf en zijn omgeving en daarmee de drie soorten = 3×932 niet boven een alleen materieel denken uitkomen:

*Men zal als een vogel over de aarde vliegen om haar te beheren:

(Gen 1:20): ועופף על הארץ = **642**
men (het gevogelte) zal vliegen over de aarde

(Gen 1:15): להאיר על הארץ = **642**
om te lichten op aarde

(Gen 1:22): ומלאו את הארץ וכבשה
en vult de aarde en onderwerpt haar **2796 = 3 x 932**

(Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע
boom van de kennis van goed en kwaad **932**

- wanneer men niet in de geest van de opdracht het onderwerpen als een vorm van dwingen en bedwingen *kabasj* en zonder een besturen *rada* opvat. De in de materiële wereld centraal staande "boom van kennis van goed en kwaad" (=> 2e hfdst) = 932 beheerst dan allen en alles en de weg tot de boom des levens verspert men. Het "onderwerpen zonder te besturen" is:

(Gen 1:22): וכבשה
en onderwerpt haar **333** - zonder ורדו = "en bestuurt haar"

(Gen 1:4): הושך
de duisternis **333**

Met name vanwege het verkeerde onderwerpen kan de "zeer goede mens" (Gen 1:31) ook de "zeer slechte mens" worden en waarom in de zondvloedgeschiedenis op het "zeer" = *meod* = 45 en de mens = *adam* = 45 wordt teruggekomen (=> 6e hfdst).

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400